

DECIZIE

21 septembrie 2016
Chișinău

municipiul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

Examinînd recursul declarat de Valentin Rotaru, lichidatorul CAP „Hrușevanca-Agro”,

în procesul de insolabilitate al CAP „Hrușevanca-Agro”,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, prin care a fost desființată poprirea înființată de lichidatorul CAP „Hrușevanca-Agro”,

c o n s t a t ă :

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2015 a fost intentată procedura de insolabilitate față de CAP „Hrușevanca-Agro”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2015 a fost dispusă intrarea imediată în faliment a debitorului CAP „Hrușevanca-Agro” și dizolvarea acestuia, fiind desemnat în calitate de lichidator Valentin Rotaru.

La 28 aprilie 2016 lichidatorul CAP „Hrușevanca-Agro” a depus cerere în instanța de judecată pe rolul căreia se afla cauza de insolabilitate cerere de validare popririi, invocînd că prin actele contabile ale întreprinderii se atestă că aceasta dispune cu drept de proprietate de tehnică agricolă. Prin actul de constatare din 30 iunie 2015, lichidatorul și reprezentantul creditorului ÎS ITA „Mecagro” – Mihai Scurtu, au constatat că bunurile întreprinderii cu valoarea de bilanț de 740 536 lei nu se află de mai mult timp în posesia întreprinderii. Ca urmare a sesizării organului de urmărire penală, au fost informați că o parte din bunuri se află în posesia terțelor persoane, dintre care și Dumitru Sîrbu. La solicitarea lichidatorului, Dumitru Sîrbu a prezentat recipisa din 08 februarie 2010, conform căreia fostul administrator al cooperativei, Valerian Manvelov, i-a transmis semănătoarea SPP-6FS și semănătoarea SZ-3,6, în contul asigurării stingerii unei obligații personale.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016 a fost desființată poprirea înființată de lichidatorul CAP „Hrușevanca-Agro” în procedura falimentului împotriva terțului poprit Dumitru Sîrbu.

La 28 iunie 2016 Valentin Rotaru, lichidatorul CAP „Hrușevanca-Agro” a declarat recurs împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, solicitînd casarea hotărîrii contestate și admiterea cererii privind validarea popririi.

În motivarea recursul a indicat că hotărîrea instanței de insolabilitate este neîntemeiată, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Sușține că tehnica agricolă a fost transmisă în proprietatea CAP „Hrușevanca-Agro” de către ÎS „Moldresurse” în baza contractelor nr.002-MAT din 23.03.2007 și a facturilor fiscale seria SZ1597088 din 25.04.2007, SZ0252200 din 11.04.2007, SZ1472882 din 05.04.2007, SZ1192795 din 16.07.2007, SZ1472891 din 26.04.2007 și SZ1597082 din 14.04.2007.

În legătură cu dispariția bunurilor întreprinderii a fost sesizat organul de urmărire penală, iar drept rezultat a fost pornită o cauză penală în baza art.190 din Codul Penal. Din informația furnizată de organul de urmărire penală s-a stabilit că o parte din bunuri se află la Dumitru Sîrbu, iar la 30 martie 2016 acesta a prezentat și recipisa care confirmă că a primit 2 semănători.

Mai indică recurentul că în ședința de judecată terțul poprit a recunoscut că a primit tehnica agricolă, însă induce instanța de judecată în eroare insistînd asupra faptului sustragerii lor.

La 29 august 2016 Dumitru Sîrbu a depus referință la recursul declarat de Valentin Rotaru, lichidatorul CAP „Hrușevanca-Agro”, solicitînd respingerea cererii din motiv că nu au fost prezentate probe care să confirme că tehnica agricolă se află în posesia terțului poprit.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs și prevederile Legii, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat Valentin Rotaru, lichidatorul CAP „Hrușevanca-Agro” ca fiind neîntemeiat și care necesită a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art.1 alin.(4) din Legea insolabilității nr.149 din 29.06.2012 (în continuare Legea insolabilității), procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Colegiul notează că, în speță, lichidatorul CAP „Hrușevanca-Agro” a depus cerere de validare a popririi față de terțul Dumitru Sîrbu, întru urmărirea silită a bunurilor mobile – semănătorilor SPP-6FS, la preț de 49 540 lei și SZ-3,6, la preț de 73 404 lei, însă prin hotărîrea contestată a fost desființată poprirea înființată de

lichidatorul CAP „Hrușevanca-Agro” în procedura falimentului împotriva terțului poprit, Dumitru Sîrbu.

Conform art.126 alin.(1) din Legea insolvenței, sînt supuse urmării silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sînt datorate debitorului ori sînt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decît după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

Alin.(2) al aceluiași articol prevede că, poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvenței/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin.(1) împreună cu o copie certificată de pe hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență/faliment asupra debitorului.

În conformitate cu art.126 alin.(9) și alin.(10) din Legea insolvenței, dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvenței/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvență în vederea validării popririi. Instanța de insolvență îi va cita pe administratorul insolvenței/lichidator, precum și pe terțul poprit, și, la termenul stabilit pentru judecarea cererii de validare, va dispune administrarea oricărei probe necesare soluționării acesteia, care este admisibilă potrivit normelor de drept comun. În instanța de validare, terțul poprit poate opune creditorului următor toate excepțiile și mijloacele de apărare pe care le-ar putea opune debitorului în măsura în care ele se întemeiază pe o cauză anterioară popririi. Hotărîrea de validare a popririi este supusă numai recursului de către terțul poprit.

Astfel, Colegiul notează că, întru respectarea exigențelor stabilite de lege, cererii de validare a popririi se aplică același regim juridic ca și cererii de chemare în judecată, motiv pentru care lichidatorul CAP „Hrușevanca-Agro” urma să-și argumenteze propria cerere și să aducă probe pertinente și admisibile întru confirmarea celor invocate.

Analizînd materialele dosarului, Colegiul notează că în speță nu au fost administrate careva probe pertinente și admisibile întru validarea popririi, motiv pentru care instanța de insolvență în mod corect a hotărît desființarea popririi.

În susținerea concluziei date, Colegiu reține că însuși argumentarea lichidatorului CAP „Hrușevanca-Agro” este evazivă și incompletă, care prezintă în mod voalat aspectul ce ține de raporturile dintre CAP „Hrușevanca-Agro” și Sîrbu Dumitru. Însuși recurentul a indicat că în legătură cu bunurile care lipsesc de la CAP „Hrușevanca-Agro” a fost pornită o cauză penală în baza art.190 din

Codul Penal, nefiind clar temeiul pentru care se pretinde transmiterea acestor bunuri de la Sîrbu Dumitru.

Înscrisul la care face referire lichidatorul CAP „Hrușveanca-Agro” și anume, actul de verificare a decontărilor din 14 august 2008 evidențiază raporturile economice dintre GȚ „Sîrbu Dumitru” și SRL „Hrușcagroidncom”, deși în speță se pretinde transmiterea tehnicii agricole ce ar aparține CAP „Hrușveanca-Agro”, iar lichidatorul acționează din numele CAP „Hrușveanca-Agro” și nu SRL „Hrușcagroidncom”.

La fel, Colegiul reține că și din conținutul recipisa din 08 februarie 2010, la care face referire lichidatorul CAP „Hrușveanca-Agro”, nu pot fi stabilite sau deduse careva raporturi dintre CAP „Hrușveanca-Agro” și Sîrbu Dumitru, ori aceasta nu se referă la CAP „Hrușveanca-Agro” și nici nu a fost întocmită din numele întreprinderii.

Prin urmare, la materialele dosarului nu se regăsesc careva înscrisuri, probe care să impună validarea popririi instituite de lichidatorul CAP „Hrușveanca-Agro”, motiv pentru care instanța de insolabilitate, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, în mod just a desființat poprirea față de terțul Dumitru Sîrbu, iar hotărîrea contestată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea exigențelor prevăzute de Lege.

Conform art.445 alin.(1) lit.a) din Codul de Procedură Civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Reieșind din cele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în conformitate cu art.445 alin.(1) lit.a) din Codul de Procedură Civilă.

decide:

Se respinge recursul declarat de Valentin Rotaru, lichidatorul CAP „Hrușveanca-Agro”.

Se menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, prin care a fost desființată poprirea înființată de lichidatorul CAP „Hrușveanca-Agro” în procedura falimentului împotriva terțului poprit Sîrbu Dumitru.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova

Judecători –

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

